

PAS OP andere marktpartijen

Pas op als andere marktpartijen de prijs van effecten bepalen, volop mogen lenen én kunnen weglopen als het misgaat.

aan dezelfde faculteit als Anat Admati, een van de auteurs van het standaardwerk *The Bankers New Clothes*. De Stanford-hoogleraar betoogt dat het eigen vermogen van de banken naar 20 of 30 procent van het balanstotaal moet. Banken met lagere buffers zouden geen dividenden of bonussen meer mogen uitkeren. Net als Admati doceert de Nederlander Finance aan de Stanford Graduate School of Business. Koudijs is gespecialiseerd in de geschiedenis van de financiële markten en zeepbellen. Die expertise heeft hem naar een van de meest toonaangevende universiteiten van de Verenigde Staten gebracht. Koudijs studeerde economie aan de Universiteit Utrecht. Een doctoraat haalde hij in Barcelona. In de zomer van 2011 kwam hij naar Californië voor vervolgonderzoek op Stanford.

TULPENMANIE

Koudijs leert zijn MBA-studenten aan Stanford onder andere over de tulpenmanie in Nederland in de zeventiende eeuw. Op het toppunt van de speculatieve handel in 1636 werd voor een zeldzaam type bol net zoveel betaald als voor een Amsterdams grachtenpand. Het is een vast onderdeel van zijn lesprogramma dat doorloopt tot de recente kredietcrisis en schulden-crisis. Als Koudijs het hier goed doet, kan hij op de uitgestrekte campus met palmbomen een aanstelling voor het leven krijgen. Zijn casussen prikkelen in ieder geval de verbeelding.

Waarom worden beleggers nu steeds zo volgepropt met geleend geld? Wat bepaalt de hefboom en hoe verandert de risicobereidheid op de financiële markten na een moment van stress? Koudijs keek naar de Nederlandse aandelenmarkt in de jaren rond 1772. Het is een kleurrijke geschiedenis met interessante lessen voor het heden. Koudijs vertelt hoe een beleggingsyndicaat van Nederlanders uit de Gouden Bocht met geleend geld speculeerde op het stijgen van Britse beursfondsen.

op te vangen. Maar 97 procent is dus feitelijk geld van anderen.”

Tegenover iedere honderd dollar die banken uitlenen hoeven ze slechts drie dollar eigen vermogen aan te houden. De rest lenen ze van derden. “Als depositohouders het gedrag van een bank niet goed in de gaten houden, dan is het logisch dat bankiers meer risico's gaan nemen.” Het is een van de redenen waarom Koudijs pleit voor hogere kapitaalbuffers bij banken. Koudijs vertelt dat het leven voor Amerikaanse bankiers eind negentiende eeuw zestig jaar

**'PERSOONLIJKE
TRAUMATISCHE
ERVARINGEN
HEBBEN WEL EEN
SIGNIFICANTE
IMPACT OP
DE FINANCIËLE
BESLISSINGEN,
MAAR TIJDELIJK'**

lang een stuk risicovoller was.

“Tot 1933 kon een bankier met aandelen in de onderneming die hij leidde niet één keer maar twee keer zijn eigen inleg verliezen als de bank insolvent raakte. Joris Luyendijk schreef er in zijn boek (*Dat kan niet waar zijn*, red.) al over: vroeger bestonden er malusregelingen voor bankiers. Dat maakte bankiers voorzichtiger.”

HOGERE BUFFERS

Het pleidooi voor hogere kapitaalbuffers is vaker te horen op deze universiteit. Koudijs is verbonden

